

Anarchistische eekhoorns

JELLE REUMER

[Column]

In een land waar de regering de weg kwijt is, waar de politiek doet alsof de bevolking uit een stel debielen bestaat, en waar een deel van deze bevolking die diagnose lijkt te ondersteunen door op gezette tijden oranje pluchen klompen op het hoofd te zetten hoeft het geen verwondering te scheppen dat iedereen maar doet wat hem uitkomt. Van regels trekken we ons geen barst aan. Lekker toch?

In Amersfoort heeft een verhuisondernehmer vijf paartjes van een uitheemse eekhoornsoort losgelaten. Wim P. heet de man, en hij is trots op zijn daad die - zo meent hij - de natuur terugbrengt in de wijk Vathorst. Volgens de persberichten over deze actie van ultieme dierenliefde gaat het om de Japanse witbuikeekhoorn, *Sciurus lis*. Dit knaagdier is nauw verwant aan onze eigen rode eekhoorn, die *Sciurus vulgaris* heet. De dieren waren gewoon te koop bij een dierenhandelaar in de Betuwe. Dat laatste hoeft niet te verwonderen, want dierenhandelaren verkopen alles wat maar wil bewegen behalve hun eigen gezinsleden. De meest exotische soorten kikkers, hagedissen, slangen, spinnen, knaagdieren en ander gedierte worden verhandeld alsof het om simpele etenswaren of elektronica gaat. Maar zo onschuldig is het niet. Over de psyche van iemand die vindt dat een eekhoorn beter in een hok kan zitten dan in de vrije natuur zal ik het hier niet hebben, maar met de geest van iemand die exoten willens en wetens loslaat op een plek waar ze niet thuishoren is aantoonbaar veel mis.

In Engeland is ooit de Amerikaanse grijze eekhoorn (*Sciurus carolinensis*) geïntroduceerd, ook een nauwe verwant van de rode eekhoorn. Wat dat heeft uitgehaald is algemeen bekend: de inheemse eekhoorn staat er op het punt van uitsterven en is in grote delen van het Verenigd Koninkrijk al verdwenen. Als men het in Engeland kon terugdraaien zou men er daar een lieve duit voor over hebben, maar zo werken die dingen niet. Wel heeft deze ervaring (samen met honderden vergelijkbare - zoals de ellende veroorzaakt door de muskusrat in Europa, de Japanse oester in de Oosterschelde, de driehoeksmossel in de Grote Meren en

het konijn in Australië) geleid tot een begin van wetgeving die het introduceren van exoten verbiedt. Veel stelt het nog niet voor en bovendien zijn zulke wetten meestal voorzien van limitatieve opsommingen van wat verboden is. Handlaren kunnen dus nog heel vaak ongestraft de vreemdste dieren en planten importeren. Het uitzetten van exoten is wel illegaal, dus verboden, maar de ondernemer uit Amersfoort deed daar aanvankelijk laconiek over: "Dan betaal ik toch gewoon een boete", was zijn reactie. En tja, ik ben er van overtuigd dat nergens in onze wetgeving staat opgenomen dat het expliciet verboden is om de Japanse witbuikeekhoorn in een Amersfoorts park uit te zetten.

Maar dan nog. De gemeente Amersfoortse had bij monde van de plaatselijke stadsecoloog de actie bij voorbaat al afgeraden, maar daar liet de overheid het dan ook bij. 'Afraden' is iets anders dan onomwonden verbieden, wat natuurlijk had moeten gebeuren. Dus de dierminnende verhuizer trok zich er uiteraard niets van aan. Hij had namelijk instemming van 'de buurt'. De diertjes werden losgelaten onder de legitimatie van goedkeuring door de buurtbewoners. Die zijn er dolblij mee en hebben het gevoel dat ze 'de natuur' weer terug in hun wijk hebben gehaald. De wijk - Vathorst - is een moderne frisse Vinexwijk, waar uiteraard iedere vorm van natuurlijkheid ver te zoeken is. Een paar reacties van bewoners zoals die in de pers zijn terechtgekomen:

De pas uitgezette dieren geven S.B. aan de Drieberg een vakantiegevoel. "Ik hoop dat ze zich vermenigvuldigen, zodat er veel eekhoortjes in de tuin te zien zullen zijn." B. noemt de eekhoorns een aanwinst voor de buurt. "Ik wist niet dat het een uitheemse diersoort is, al zijn de diertjes beter af in vrijheid dan in een kooitje." Sinds de exoten zaterdag zijn uitgezet, is I.L. op zoek gegaan naar de knaagdiertjes. "De familie P. heeft een weloverwogen keuze gemaakt," vindt zij. "Vroeger hebben hier veel eekhoorns geleefd en ik vind het daarom een goed idee om ze weer terug te halen." Buurvrouw J.T. heeft al twee eekhoortjes rond zien dartelen. Vanuit haar woonkamer kijkt ze regelrecht tegen de bomen aan, waarbij de beestjes zijn vrijgelaten.

De gemeente, de Zoogdierverseniging VZZ en ieder ander weldenkend mens vindt het een onverantwoorde daad, maar ja, de buurt is er blij mee en verschaft daarmee een soort goedkeuring aan de loslaatactie. Daarmee is nog maar eens bewezen dat de anarchie in ons land de macht heeft gegrepen. Terwijl de overheid druk doende is om tijdschriften te dagvaarden, cartoonisten op te pakken, schilderijen uit gemeentehuizen te verwijderen en naar haar eigen navel te staren, laat ze zonder slag of stoot toe dat er weer een nieuwe exoot aan onze toch al zo geteisterde natuur wordt toegevoegd. De term 'met instemming van de buurt' wordt daarmee onderdeel van onze bestuursrechtelijke jurisprudentie. Raadt de overheid het af maar vindt de buurt het goed? Nou, dan doe we het toch gewoon.[]

DE JAPANESE
WITBUIKEEKHOORN.
[FOTO: WIKIMEDIA
COMMONS]